

ELVÉGEZTETETT!

Lekció: János 19,16b-20. 23-30. | **Alapige:** János 19,30.

„... *Jézus ... ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét.*”

1. KUDARC? BUKÁS? GYŐZELEM? „Elvégeztetett!” – hangzott Jézus utolsó szava a kereszten. Mit jelentett ez szó Jézus szájából? Csak ennyit: **vége?** Egy *haldokló ember utolsó szava*, aki elengedi az életet? Egy *ártatlanul szenvedő szava*, aki csalódottan fogadja el elkerülhetetlen végzetét? Egy *legyőzött ember utolsó kiáltása* ez? Egy szenvedő ember *megkönnyebbült sóhajtása*, aki végre megszabadulhat a kimondhatatlan szenvedéstől? **Vagy:** Jézus utolsó szava kijelentés, *győzelmes kiáltás volt*, amelynek jelentőségét a tanítványok csak később fogták fel?

Ezen a nagypénteken ennek a szónak – „*elvégeztetett*” –, mélységét szeretném elétek tárni!

2. EGY HÉTKÖZNAPI SZÓ. Velünk ellentétben a kereszt körül álló sokaság jól ismerte ezt a szót. Az élet számos területén mindennapi használatban volt!

- a) Amikor például *egy szolga* elvégzett egy nehéz feladatot, amelyet gazdája adott neki, akkor ezt mondva állt eléje: **Elvégeztetett!** Az ő szájából ez a szó azt jelentette: *A legjobb tudásom szerint megoldottam a feladatot.*
- b) Amikor *egy zsidó ember áldozni ment a templomba*, és ott szokás szerint megvizsgálták áldozatát, ha azt hallotta **tökéletes**, örülhetett, mert az áldozat alkalmas volt arra, hogy Isten elé vigye. Az elhangzott szó pedig ugyanaz volt, mint amit Jézus utoljára kimondott a kereszten!
- c) Amikor *egy kereskedő* megegyezett egy vevővel, és létrejött az üzlet, majd kézhez vette az áruért járó fizetséget, akkor ezzel a szóval jelentette ki, hogy az üzletkötés sikeres volt.
- d) Azután amikor *egy szobrász- vagy festőművész* befejezett egy műalkotást, ezzel a szóval tette le a vésőt vagy az ecsetet, egyértelművé téve, hogy készen van, és a művén már nem lehet változtatni.
- e) Amikor *egy fiú* apja elé állva megmutatta, hogy az Ószövetségből megtanult egy nehéz szakaszt, vagy *egy lány* bemutatta anyjának azt a kenyeret, amelyet maga sütött, akkor is ezt a szót használták, mint amit Jézus, és a szülők örömmel válaszolták: *Jól van gyermekem, mi nagyon büszkék vagyunk rád!*

3. NEM ELŐSZÖR! De Jézus maga sem először használta ezt a szót! János evangéliumában másik három alkalommal is használta ezt a szót!

- a) A **János 4,34**-ben *tanítványainak* mondja: **Az én eledelem az, hogy teljesítem annak akaratát, aki elküldött engem, és bevégezzem az ő munkáját.**
- b) A **János 5,36**-ban *ellenségeinek* mondja: **Mert a tettek, amelyeket átadott nekem az Atya, hogy teljesítem azokat, ezek a tetteim maguk tanúskodnak arról, hogy engem az Atya küldött el.**
- c) A **János 17,4**-ben főpapi imádságában halála előtt így imádkozott: **Én megdicsőítettelek téged a földön azzal, hogy elvégeztem azt a munkát, amelyet rám bízál, hogy elvégezzem...**

Jézusnak ezekből a kijelentéseiből világosan kiderül, hogy amikor ezt a szót használta: *elvégeztetett*, akkor mindig **az Atyától kapott küldetésének elvégzéséről beszélt.** Amikor tehát Jézus

Krisztus kimondja a kereszten: „*Elvégeztetett!*”, akkor tudatja mindenkivel, hogy: **Amit az Atya rám bízott, teljesítettem.** Azt, hogy befejezte a megváltás csodálni való művét, és tökéletes engesztelő áldozatként emberi testében megbékítette Istent halála által (Kol. 1,22). Halálával örökre megtörte a Sátán, a bűn és a halál erejét! Áthidalta a szakadékot, amit Isten és ember közé a bűn hasított!

4. AZ EMBERI SZERETET CSODÁJA. Nem kérdés, hogy *az emberi szeretet is képes csodákra*, és képes vállalni akár a lehetetlent is azért, akit szeret. *Feljegyezték, hogy egy tinédzser fiú, aki maga 80 kiló volt, egyszer puszta kézzel felemelt egy kb. 1.400 kilós traktort. Mégis, amikor barátját maga alá temette felborult a traktorja, a 18 éves Arthur Hinkley egy percig sem habozott, felemelte a traktort, hogy barátja kiszabaduljon.*

Egy másik történet szerint pedig Oliver Cromwell egy súlyos vétségért halálra ítélt egy fiatal katonát, és elrendelte a halálos ítéletet a takarodókor elhangzó harangszókor kellett végrehajtani. A mennyasszonya, amikor ezt meghallotta, elhatározta, hogy megmenti őt. A takarodó ideje előtt felmászott a harangtoronyba, odakötözte magát a harang hatalmas nyelvéhez, így amikor eljött az idő, a harang nem szólalt meg. Cromwell felküldött a toronyba néhány katonát, hogy nézzék meg mi az oka a harang némaságának. A felküldött katonák pedig megtalálták a szerelemes lány szétfűzött testét a toronyban. Mindezt jelentették a Cromwell-nek, aki állítólag annyira megindult a lány szeretetén, hogy kegyelmet adott a halálra ítélt katonának.

5. EGY SOKKAL NAGYOBB SZERETET. Nem kérdés tehát, hogy *az emberi szeretet is képes csodákra*, erőt ad ahhoz is, hogy legyőzzük a lehetetlent is azért, akit szeretünk. De ahogyan véges maga az ember, úgy véges az emberi erő is, és a szeretet ereje is. Bármennyire is szeretnénk, nem tudjuk megmenteni mindentől azokat, akiket szeretünk. A Sátán csapdától sem, az önpusztítástól sem, a betegségtől sem, a szenvedéstől sem, ahogy a haláltól sem védhetjük meg azokat, akiket mindennél jobban szeretünk. Mert ezek olyan erők, amikkel szemben mindannyian erőtlenek vagyunk!

De nem úgy az szeretet, ami Krisztusban öltött testet ebben a világban, és adta értünk önmagát! Két nap múlva énekeljük a diadalmas éneket: „Az ősi kígyót, bűnt, halált, Kínt, poklot, szenvedés jaját, legyőzte Jézus, Mesterünk, ki most feltámadott nekünk. Halleluja! Az élet győz, a mord halál, a prédát visszaadta már, nagy úrságának vége lett, Krisztus hozott új életet. Halleluja! A nap s a föld s minden, mi él, ma bűt örömmel felcserél, Mert a világnak zsarnoka, nem kelhet többé fel soha. Halleluja!” RÉ. 513.

Ráadásul az emberi szeretet azért képes feláldozni magát, amit fontosnak és értékesnek tart. Ahogyan az idézett két történet is egy szerető barát és egy szerelmes mennyasszony áldozatáról szóltak. De Isten olyanokért áldozta egyszülött Fiát, akik semmilyen tekintetben nem voltak erre méltók! Ahogy Pál apostol írta: **Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk. (...) Mert ha akkor, mikor ellenségei voltunk, megbékéltettünk Istennel Fia halála által, akkor, miután megbékéltettünk, még inkább üdvözíteni fog élete által.** Róm. 5,8.10.

6. NEM A VÉG SZAVA EZ! ... Jézus ... ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva, kilehelte lelkét. Az Ő szájából elhangozva ez a szó: elvégeztetett nem a vég szava volt tehát, hanem a **kezdeté!** Igen, jól hallottátok: a kezdeté! *Hogyan lehetséges ez?* Hiszen mindaz, amit Jézus képviselt, látszólag legyőzetett! Nem egyértelmű, hogy most, ott is, akkor is a halálé a diadal!

Így gondolta ezt ott és akkor Jézus szenvedéstörténetének minden szemtanúja: ellenségek, szimpatizánsok és tanítványok egyaránt! Kajafás és a zsidó nagytanács többsége, Pilátus és a római katonák, a tizenegy apostol. Jézus felett győzött a gyűlölet, az irigység, a hatalomféltés, ami elsöpörte őt az útból. Jézus felett is győzött, ami minden ember felett győz, és mindig is győzni fog: a halál. Egyébként is reménytelen küldetés volt ez, mert kőbevésett igazság az, hogy nem lehet egy emberként egy egész rendszer, egy egész világ ellen harcolni anélkül, hogy ebbe ne halna bele az ember.

Elvégeztetett! És ez az isteni kijelentés mindezekkel szemben éppen az ellenkezőjét állítja: Jézus meghalt, de nem az emberek, hanem mennyei Atya akaratából. Elvégeztetett, hogy valami csodálatos, valami nagyszerű, valami kimondhatatlan, valami felfoghatatlan kaland vegye kezdetét először a történelemben! **Az Élet végső győzelme a Halál felett!** *Elvégeztetett!* – és e szavak mögött ott ragyog már a húsvéti fény.